

Papirfabrikker er slemme, idet de Ting, der gaar ud af Kloakkerne der, er af værste Slags.

Paa alle de Punkter, hvor det var tænkeligt, at dette Lovforslag kunde faa Bæring med Saltvandsfiskerilovforslaget, er det bragt i Overensstemmelse med dette. Jeg nævnedes saaledes Fredningen af Mindstemaalsfisk og Bestemmelserne om Fiskeri ved Bækkes og Aaers Udløb i Havet. Ogsaa i Kontrolbestemmelserne er der tilvejebragt en saadan Overensstemmelse mellem de to Lovforslag, at det hele gaar ganske under eet og efter samme Recept. Men ogsaa for det tredie Fiskerilovgivningsomraade her i Danmark, nemlig Gudenaen, der har sin egen Lovgivning, er der bragt Overensstemmelse til Veje, saa at vi ikke har disse forvirrende Specialbestemmelser, men ensartede Bestemmelser, ja endogsaa ensartet Kontrol, som den sidste ærede Taler syntes lidt misfornøjet med, idet den efter hans Mening maatte fremkalde den Tro, at Fiskeriet var til for Kontrollen, ikke omvendt. Nej, Forholdet er det, at naar en Kontrol er ensartet, kan der kontrolleres saaledes, at man derigennem er i Stand til at gøre Fiskeriet nogen Gavn. Hvis man kontrollerer saaledes paa eet Sted, at man paa Stedet lige ved Siden af kan overtræde Kontrollen og derved gøre den umulig, naar vi ikke meget ved vore Foranstaltninger.

Der er et Spørgsmaal som jeg er nødt til at drage frem her, Jeg har søgt at faa det løst ad anden Vej, nu vil jeg gøre det gennem en direkte Henvendelse til den højtærede Landbrugsminister. Det angaar Forholdet ved Gudenaen. I Halvtredserne, i 1858 eller saa, blev der anlagt en Trækkevej op til Silkeborg hele Vejen langs Gudenaen, og Staten købte eller eksproprierede det Stykke Jord, hvor Trækkevejen blev anlagt, og saa trak man da med sine Trækskøjter alt Raamateriale op til Silkeborg Fabrik. Nu er der ikke mere nogen videre Pramfart paa Gudenaen, men man kan da pramme og trække, jeg ved ikke, om man bruger det meget, men der frembyder sig her et Spørgsmaal: Naar Staten har taget hele Aaens Bredde, tilhører efter mit Begreb Fiskerietten paa hele det Stykke af Gudenaen Staten og ikke den Mand, der har solgt det Stykke fra, medmindre det paa en eller anden udtrykkelig og den Gang lovlig Maade er blevet forbeholdt ved Salget eller Ekspropriationen til Staten — hvis det kunde gøres. Efter den nugældende Lovgivning kan det ikke gøres. Thi der staar udtrykkelig i Loven, at Fiskerietten

kan ikke skilles fra den tilstødende Grund. Det Spørgsmaal, jeg gerne vil have opklaret og bede den højtærede Landbrugsminister give mig et bestemt Svar paa, er det: Hvem tilhører den Fiskeret? Og da det vel sagtens er saa, at den højtærede Landbrugsminister ikke er i Stand til at sige med Bestemthed, at den tilhører Staten, eller at den tilhører Lodsejerne der, vil jeg rette den Opfordring til den højtærede Minister ved et eller andet hensigtsmæssigt Skridt — hvoraf der findes flere, som jeg ikke her skal antyde — at faa opklaret og afgjort, hvem denne Ret tilhører, det vil sige at vindicere den Ret for Staten, inden det maaske bliver for sent.

Et Spørgsmaal, der har været til Forhandling i Kommissionen, er Spørgsmaalet om at afløse de forskellige Aalekister. Vi har særlig haft vor Opmærksomhed henvendt paa den største Aalekiste i Danmark ved Ry Mølle, hvor der altid fremkommer Beklagelser, og det ikke blot fra de Folk, der bor nedenfor Aalekisten, over, at der ingen Aal kan fanges. Selvfølgelig, naar Aalene fanges i Kisten, kommer der ikke flere nedenfor. Men denne Aalekiste har en gammel privilegeret Rettighed, som den har faaet stadfæstet ved en Højesteretsdom, og dens Rettighed strækker sig ogsaa ovenfor Kisten, saa at Lodsejerne, der ejer Aaen, Kysten, Sivene, Sejlsadsen og alting ovenfor, og paa hvis Gebet Aalene vokser op, heller ikke maa tage dem. Denne Aalekisteret er en meget omfattende Ret. Vi har andre Aalekisterrettigheder, der ikke er af en saa effektiv Beskaffenhed. Jeg skal nævne en Aalekiste, der ligger fuldstændig todt, og hvis Brugsværdi for Øjeblikket vistnok ikke er hverken 50 eller 100 Kr. om Aaret. Det er Aalekisten ved Frederiksdal. Nu spærrer Fabrikkerne stærkt derude, og det gør de, skønt vi har Bestemmelser om, at man ikke maa forurene Vandet, og at der ved enhver Fabriksspærring skal gives Aalepas, fri Passage for al Aalefaring, der kommer ind fra Søen. Det havde vi ikke i gamle Dage, da der var Aal i Furesøen. Nu har vi disse Bestemmelser, men vi har ingen Aal. Som Følge deraf er Frederiksdal Mølle nedlagt. Jeg ved ikke, om Aalekisten findes der endnu. Hvis der en Gang imellem tages nogle Aal, og det gør der maaske nok, saa er det meget store Aal, for de Aal, der fanges der nu, er Fyre paa 4—6 Punds Størrelse; det er nogle mægtige Karle; men de er rimeligvis ikke kommet derop som unge ad Strømmen, men gennem Grøfter og Vandløb over Bastrup Sø, Farum Sø og saadanne Steder. Aalenes Vandringer kan